

НАУКОВЕ ЖИТТЯ

РЕЦЕНЗІЇ

РЕЦЕНЗІЯ

на монографію О.Г. Комісарова "Теорія і практика інформатизації в системі охорони громадського порядку" (Дніпропетровськ, 2011)

Актуальність рецензованої монографії не викликає сумніву, оскільки останнім часом дослідження проблем розбудови інформаційного суспільства та його складових значною мірою привертають увагу вчених і практиків, що викликано, як слушно зазначає автор, необхідністю теоретичного і практичного вивчення проблемних питань, пов'язаних з оптимізацією вітчизняного підходу до адміністративно-правового забезпечення реалізації інформаційних прав і свобод громадян. Разом із тим наукова розробка теорії і практики інформатизації в системі охорони громадського порядку залишається важливим елементом наукового забезпечення адміністративної реформи в Україні загалом та таких її складових, як реформування правоохоронних органів, проведення територіальної реформи, збільшення ролі місцевого самоврядування в управлінні державою та делегування йому питань забезпечення правопорядку на місцях.

Монографія є спробою широкого наукового дослідження адміністративно-правових засад інформатизації в системі охорони громадського порядку, визначення й аналізу можливих рішень починаючи з тих, що передували розробці та публікації К. Шенноном основ теорії інформації.

Аналіз роботи вказує на наукове спрямування дослідження, здобутками якого стали тлумачення інформатизації в системі охорони громадського порядку як автономного соціально-правового явища в структурі інформатизації держави та важливої підсистеми у системі розробки та реалізації національної електронної стратегії. До того ж піднята у запропонованій монографії тема не була предметом спеціального дослідження, незважаючи на рішення, прийняті на Всесвітніх зустрічах на вищому рівні з питань інформаційного суспільства, хоча багато які з її питань ставилися у Національній програмі інформатизації та певною мірою знаходили своє вирішення з урахуванням тогочасної соціально-економічної ситуації та змісту державної політики.

Звертає на себе увагу й той факт, що автор у роботі досліджує

проблеми механізму адміністративно-правового регулювання інформатизації з урахуванням завдань та функцій з охорони громадського порядку, визначених чинним законодавством для основних її суб'єктів, у першу чергу органів внутрішніх справ. Такий підхід вказує на необхідність вирішення багатьох проблем і колізійних положень сучасного законодавства, що, з одного боку, дозволило би подолати труднощі під час встановлення різноманітних адміністративних обмежень та режимів інформаційної діяльності, а з іншого – більш повно та адекватно забезпечити безпеку і правопорядок, охорону прав і свобод людини. З огляду на це представлена на рецензування монографія є важливою та своєчасною.

Незважаючи на низку праць, що стосуються окремих питань процесу інформатизації, можна стверджувати, що окремого фундаментального дослідження інформатизації в системі охорони громадського порядку в Україні на монографічному рівні не проводилося. Загальна проблематика розкривається автором у нерозривній діалектичній єдності її головних аспектів та складових частин – теоретико-методологічного та адміністративно-правового. При цьому автор, переконливо обґрунтовуючи актуальність теми, науково виважено встановив межі дослідження, здійснив детальне й аргументоване його співвідношення з доктринальними положеннями адміністративного та інформаційного права, викладеними в основних публікаціях з даної теми, навів розлогі й аналіз спеціальної літератури, що засвідчує глибокі знання з даної проблематики та достатнє володіння методами наукового дослідження.

У цілому видання розраховано на широкий загал читачів, які досліджують проблемні питання адміністративної діяльності та інформаційного права. Матеріал викладено доступно, що дозволяє актуалізувати наявні знання, отримати та закріпити нові, а також зорієнтуватися в розмаїтті наукових поглядів щодо основних процесів розбудови інформаційного простору та реалізації інформаційних прав і свобод.

Не викликає заперечення й структура роботи, яка побудована таким чином, щоб найповніше дослідити всі важливі аспекти означеної теми. На нашу думку, автор повністю впорався з поставленими завданнями дослідження. Зокрема, досить вдало досліджено державну політику інформатизації; розкрито теоретико-методологічні засади інформатизації системи охорони громадського порядку в Україні; охарактеризовано особливості реалізації влади в державному управлінні інформатизацією.

У монографії запропоновано вирішення низки проблемних теоретичних питань, які мають не лише наукове, але і практичне значення для вдосконалення правового регулювання системи охорони громадського порядку, що є особливо важливим для доопрацювання Конце-

пції реформування МВС України та прийняття низки законів, що мають забезпечити появу в Україні сучасного правоохоронного відомства європейського зразка.

Слід зазначити, що позиція автора у викладенні основних положень є виваженою, продуманою, з наведенням дефініцій основних понять, які вживаються, а висновки – теоретично обґрунтованими і переконливими. Роботу вирізняє багата наукова лексика, глибокий, вдумливий аналіз точок зору, явищ, подій, фактів щодо адміністративно-правових засад інформатизації та організації охорони громадського порядку у сучасному українському суспільстві.

Разом з тим, як і кожна значна наукова праця, рецензована монографія має суперечливі положення, проте всі вони носять приватний дискусійний характер і не впливають на загальне позитивне враження від роботи. У цілому ж рецензована праця як фундаментальне наукове дослідження, що є результатом плідного творчого пошуку автора, заслуговує на високу оцінку. Вона становить значний науковий і практичний інтерес для фахівців у сфері інформаційного забезпечення безпеки і правопорядку, охорони та захисту прав і свобод людини, а також усіх тих, хто цікавиться актуальними проблемами цих сфер науки і практики.

*Доктор юридичних наук, професор,
проректор Класичного приватного університету
з науково-педагогічної роботи та міжнародних зв'язків
С.В. Петков*